

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 429. Usque Ad Annum 483

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117816

§. 44. Theodoreti Epistola ad S. Leonem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66052](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66052)

Sæculum V. A. C. 449. Conc. Calc. p. 1. c. 24. stantinopolim non ivisset, ut epistolas Pa-
pæ, quas eidem reddendas habebat, tra-
deret. Significat quo modo res Ephesi-
gestæ fuissent, quanto periculo fugisset,
& refert Dioscori Tyrannidem, quam Pa-
pa, & totum Occidentis Concilium dam-
nasset.

§. XLIV.

Theodoretus Epistola ad S. Leonem.

Ep. 113. ap.
S. Leon. p.
531.

Theodoretus, cum & ipse, quæ Ephesi
acta essent, comperisset, ad S. Leo-
nem Papam amplissimam dedit epistolam;
in exordio agnoscit, Sanctam Sedem pri-
mum locum tenere in omnibus. (*) De-
inde in laudes Urbis, & speciatim S. Leo-
nis prolixius excurrit, Zelum ejus adver-
sus Manichæos effert, ejusdemque ad Fla-
vianum Epistolam, quam legisse se, & ad-
miratum, tanquam Spiritus S. verba, affir-
mat. Inde ad causam suam descendens,
de Dioscori injustitia queritur, qui se non
vocatam, nec expectatum, absentem, &
itinere triginta quinque dierum remotum
condemnasset. Labores, quos pro Eccle-
sia tulisset, memorat. *Ab annis viginti
sex, inquit, munus Episcopale gero, nun-
quam*

(*) In omnibus. in allen soll der Römische
Stuhl den Vorzug haben; das war dem Ueberset-
zer zu viel, darum hat er dieses Wörtgen aus-
gelassen.

quam Theodoto, nec Episcopis Antiochenis, Sæculum V.
 Antecessoribus ejus, visus sum reprehensio- A.C. 449.
 ne dignus. Ultra mille Marcionitas, Ariano-
 nos, & Eunomianos plurimos ad veram Ec-
 clesiam reduxi. Octingentas Parochias
 sub Pædo meo Pastoralis numero, in iis nec
 unum Hæreticum invenire est. Quoties
 ab insectatoribus lapidibus ictus fuerim, &
 quam acriter adversus Gentiles, & Judæos
 decertandum fuerit, testis mihi est in Cælo
 Deus. Multos libros ab annis viginti c. 5.
 scripsi. Tum eosdem singulatim recen-
 set. In iis Lector, an Regulam Fidei se-
 cutus sim, vel ab eadem discesserim, facile
 deprehendet.

Obsecro! humillimas preces meas non
 rejicias, nec spernas Senectutem meam, post
 tot labores, ab adversariis meis despectam.
 Imprimis mentem tuam scire percupio, an
 huic Depositionis sententiæ, per nefas in c. 6.
 me lata, acquiescere debeam. Tuum judi-
 cium expecto. Si jubes, ut his Judicibus
 obediam, tibi obsequar. Nemini ero mo-
 lestus, Dei Judicium expectabo; Deus,
 inquam, quem testor, non hic meum priva-
 tum honorem mihi cordi esse, sed anima-
 rum periculo me commoveri, cum aliqui
 ex rudioribus, præsertim ex Hæreticis, Theodore-
 tus,
 nuper conversis, suspicari possint, me ipsum
 Hæresis labe infectum; vident enim, quan-
 ta sit eorum Auctoritas, a quibus damnor,
 at veram Doctrinam a falsa discernere non

Sæculum V. *valent. Ego quidem annis plurimis Episcopus sum, hoc tamen tempore nec domum, nec agros, nec sepulchrum etiam, vel obolum acquisivi; sponte Paupertatem amplexus sum, Hæreditatem paternam statim post obitum Parentum meorum, testis est omnis Oriens, in alios distribui. Hanc tibi epistolam Presbyteri Hypatius, Abraham Chorepiscopus, & Alypius, Monachorum Exarcha, qui apud nos sunt, perferent; mihi te ire non licet, me enim, sicut cæteros, Imperatoris jussa retinent.*

Iisdem tres alias litteras ferendas *Epist. 116.* commisit; unam ad Renatum, Ecclesie Romanæ Presbyterum, & Legatorum Pontificis ad Concilium Ephesinum unum, quem jam defunctum vita Theodoretus nesciebat, imo Concilio adfuisse non dubitabat. In ea Sanctæ Sedis Primatum supra omnes Mundi Ecclesias confitetur, quod ex eo præcipue arguit, quia hanc Sedem nulla unquam Hæresis afflac-

ep. 118. set. (*) Altera epistola ad Archidiaconum Romanum, nempe ad Hilarum data est; nihil autem in sermone occurrit, ex quo colligi posset, scivisse Theodoretum, ipsum Ephesi fuisse. Tertia ad Episcopum, cui nomen Florentius, dirigitur, sed in contextu plures compellat, tanquam Occidentis Episcopos, qui cum S. Leone

(*) Eximium prorsus Theodoreti contra Protestantes testimonium?

Leone causam ejus discussuri essent. Simul ad Patricium Anatolium scripsit, rogans, ut sibi ab Imperatore libertatem in Occidentem proficiscendi impetraret, & ab illius Orbis Partis Episcopis judicaretur, aut saltem reverti sibi liceret ad suum Monasterium, quod ab urbe Cyrensi centum viginti milliariis, Antiochia septuaginta quinque, & Apamea tantum tribus, distabat; id rogandi causa fuit, quod subaudisset, esse, qui eum urbe Cyrensi vi expellere cogitarent. Quamvis S. Leonis, aliorumque Occidentalium epistolas responforias non habeamus, ex sequentibus tamen discernimus, acceptissimos venisse Legatos ejus, & Papam, insuperhabita Dioscori Sententia, Theodoretum in suum Episcopatum restituisse. Imperator quoque Licentiam fecit, ut ad suum Monasterium rediret, ubi Historiam suam Ecclesiasticam concinnasse creditur. Ibi etiam plures epistolas apologeticas, & ad amicos consolatorias scripsit.

Sæculum V.
A. C. 449.

ep. 119.

Cont. Calc.
Act. 1. p.

102.
epist. 122.
123. &c.

ep. 48. ad.
31.

Interea Principis Pulcheriæ Responsoria S. Leoni reddita, in qua summum in Fidem Catholicam affectum testatur; Pontifex Gratias egit, preces iterans, ut petitionem suam de convocando Concilio suo suffragio juvaret, *Res enim humana, inquit, in tuto esse nequeunt, nisi Fides simul Regali, & Sacerdotali Auctoritate defendatur.* S. Leonis Responsum decimo

mo

Sæculum V. mo sexto Kalendas Aprilis, Valentiniano
A. C. 450. septimo cum Collega Avieno Consule,
 nempe 17. Martii, anno 450. datum est.
 ep. 49. al. 32. Eodem die scripsit ad Martinum, & Fas-
 tum Abbates Constantinopolitanos, re-
 spondens ad eorum epistolam, quam re-
 sponsoriam, cum ipse unacum Concilio
 Romano scripsisset, dederant. Hortatur,
 ut populos in Fide Catholica contineant.

§. XLV.

Rescriptum in Causa Ecclesiarum Arelatensis, & Viennensis.

Post ep. 49. Sub idem tempus S. Leo binam ex Gal-
 S. Leon. lia Legationem recepit. Prima adve-
 nit ab Episcopo Viennensi, querente, quod
 Episcopus Arelatensis ordinationem Epis-
 copi Vasionensis sibi arrogasset. Alteram
 Legationem adornarant Episcopi Pro-
 vinciaë Arelatensis, qui missis Presbytero,
 cui nomen Petronius, & Diacono, cui no-
 men Regulus, libellum supplicem com-
 munitibus votis obtulerunt, in quo sequen-
 tia leguntur: *Res est in tota Gallia notis-
 sima, & Romæ minime ignota, nullam aliam
 Civitatem prius quam Arelatensem Epis-
 copum accepisse, nimirum S. Trophimum,
 a S. Petro Apostolo missum, & porro Fidei
 Prædicationem ab hac Ecclesia in cæteras
 Galliarum Partes fluxisse; itaque, cum
 Episcopi Arelatenses Viennensibus anti-
 quiores*